

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/40/2020
Identifikačné číslo spisu: 3018200212
Dátum vydania rozhodnutia: 25. januára 2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3018200212.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD. v právnej veci žalobcu: V. G., nar. XX.XX.XXXX, K., právne zastúpený: Mgr. Vladimír Karásek, advokát, Stred 60/55, Považská Bystrica, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Jilemnického 1, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. KRPZ-TN-VO2-203-008/2018 zo dňa 04.05.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/73/2018-103 zo dňa 25. augusta 2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/73/2018-103 zo dňa 25. augusta 2020 z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

Odkladný účinok kasačnej sťažnosti sťažovateľa n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 191 ods. 1 písm. d) a písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-TN-VO2-203-008/2018 zo dňa 04.05.2018 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil služobné hodnotenie, schválené riaditeľom Okresného riaditeľstva policajného zboru v Považskej Bystrici č. ORPZ-PB-OOP3-33-021/2018 zo dňa 02.02.2018, ktorým bol žalobca podľa § 27 ods. 4 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) hodnotený so záverom „nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe“ (ďalej aj len „sporné služobné hodnotenie“).

2. Žalobca bol sporným služobným hodnotením zo dňa 18.01.2018, vykonanom v zmysle § 27 ods. 6 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe z dôvodu, že mu boli od roku 2015 opakovane ukladané disciplinárne opatrenia, ktorých celkový počet bol sedem, a ktoré prvostupňový orgán popisuje v hodnotiacej časti sporného služobného hodnotenia. Na základe prehľadu porušení služobnej disciplíny prvostupňový orgán konštatoval, že u žalobcu absentuje zmysel pre zodpovednosť pri plnení služobných úloh, zmysel pre rešpektovanie a dodržiavanie zákonnosti a, že uložené disciplinárne opatrenia na žalobcu zjavne nemali požadovaný nápravný účinok. Podkladom pre sporné služobné hodnotenie boli Záznamy o hodnotení a prerokovaní záverov hodnotenia za roky 2015 a 2016.

3. Krajský súd sa stotožnil so žalobnou námietkou voči postupu žalovaného, spočívajúcej v tom, že žalovaný sa odmietol meritórne zaoberať Záznamom o hodnotení a prerokovaní záverov hodnotenia za rok 2017 (ďalej aj len „služobné hodnotenie za rok 2017“), ktorý mal byť súčasťou podkladov pre služobné hodnotenie podľa § 27 ods. 6 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. Záverom služobného hodnotenia za rok 2017 bolo, že výkon štátnej služby žalobcu za rok 2017 bol hodnotený stupňom C - dobre (69 %). Krajský súd síce akceptoval skutočnosť, že v čase spracúvania sporného služobného hodnotenia policajta, služobné hodnotenie za rok 2017 ako dôkazný prostriedok ešte neexistovalo, avšak poukázal na to, že v čase rozhodovania žalovaného už existovalo a teda žalovaný bol na tento dôkaz povinný prihliadnuť, vychádzajúc zo zásady jednoty prvostupňového a odvolacieho administratívneho konania. Krajský súd poukázal na to, že služobné hodnotenie za rok 2017 reflektuje hodnotenie výkonu štátnej služby žalobcu za celý rok 2017, t.j. do 31.12.2017 a teda za obdobie predchádzajúce nielen schváleniu sporného služobného hodnotenia (02.02.2018), ale aj jeho spracovaniu (18.01.2018), pričom obe tieto hodnotenia spracovávala tá istá osoba. V nadväznosti na uvedené krajský súd neakceptoval argumentáciu žalovaného o nemožnosti zohľadnenia služobného hodnotenia za rok 2017. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že prihliadnutím na služobné hodnotenie za rok 2017 je spochybnený záver žalovaného o tom, že ukladané disciplinárne opatrenia v rokoch 2015 a 2016 nemali na žalobcu žiadny nápravný efekt. Krajský súd konštatoval, že tým, že sa žalovaný odmietol meritórne zaoberať služobným hodnotením za rok 2017, zaťažil správne konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

4. Krajský súd poukázal na to, že z ustanovenia § 27 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že k služobnému hodnoteniu policajta je potrebné pristupovať komplexne a v tejto súvislosti je potrebné otázku spoľahlivosti vyhodnotiť nie len v rovine dodržiavania služobnej disciplíny, ale aj s prihliadnutím na ďalšie úrovne spoločenských javov, ktoré je potrebné vyhodnocovať, aby policajt dokázal „spoľahlivo“ vykonávať svoju funkciu. V nadväznosti na uvedené sa stotožnil s námietkou žalobcu ohľadom nesprávneho postupu žalovaného, kedy sa tento a aj prvostupňový orgán sústredili len na matematický súčet jednotlivých disciplinárnych opatrení udelených žalobcovi, bez zohľadnenia ich závažnosti a objasnenia príčinnej súvislosti medzi nimi a otázkou nespoľahlivosti žalobcu. Podľa krajského súdu žalovaný okrem výpočtu disciplinárnych opatrení neposkytol dostatočnú argumentáciu pre záver, prečo práve súhrn týchto disciplinárnych opatrení činí žalobcu nespôsobilého na výkon akejkoľvek funkcie v štátnej službe, ak medzi nimi sú z hľadiska skutkového aj také, ktoré sa týkajú nesprávneho ustrojenia sa počas výkonu služby alebo tie, ktoré sa týkajú otázky rozdielného pohľadu na čerpanie sociálnych výhod žalobcu (služobné voľno) vo vzťahu k inštitútu ošetrovania člena rodiny pri starostlivosti o maloleté dieťa. V danej veci preto zo strany správnych orgánov absentuje zdôvodnenie toho, prečo pochybenia žalobcu na tejto úrovni znemožňujú nazeráť na neho ako na spoľahlivého policajta, ktorý by naďalej nemal vedieť objasňovať priestupky, participovať na dodržiavaní verejného poriadku či vykonávať inú činnosť policajta. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že každé zo siedmich disciplinárnych previnení je nielen z hľadiska skutkového, ale aj z hľadiska právneho posúdenia odlišné od tých zvyšných, preto nie je namieste konštatácia správnych orgánov, že ukladané disciplinárne opatrenia nemajú na žalobcu požadovaný nápravný účinok, pričom poukázal aj na to, že zo služobného hodnotenia za rok 2017 vyplýva, že oproti stavu za rok 2016 došlo u žalobcu k zlepšeniu zo stupňa FX na stupeň C.

5. Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. d) a písm. e) SSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom upozornil aj na podstatnú zmenu jednej

zo skutkových okolností (disciplinárne previnenie uvedené správnymi orgánmi pod poradovým číslom 6), spočívajúcu v tom, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/129/2017 zo dňa 20.11.2018 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/9/2019 zo dňa 03.03.2020 došlo k zrušeniu rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici č. ORPZ-PB-OPP-233-003/2017 zo dňa 07.09.2017, ktorým bolo potvrdený disciplinárny rozkaz riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica č. 4/2017 zo dňa 14.08.2017.

6. Žalovaný ako sťažovateľ podal včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne navrhol priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok. K aplikácii princípu jednoty správneho konania sťažovateľ namietal, že zákon č. 73/1998 Z. z. v § 247a okrem oblasti výkonu rozhodnutia vylučuje aplikáciu zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej aj len „správny poriadok“). Namietal, že posledné služobné hodnotenie žalobcu bolo schválené v roku 20.04.2015 a podkladom pre sporné služobné hodnotenie boli existujúce hodnotenia za rok 2015 (stupeň D) a za rok 2016 (stupeň FX). Namietal, že prvostupňový orgán sa zaoberal skutočnosťami existujúcimi v čase schvaľovania sporného služobného hodnotenia a sťažovateľ mal za preukázané, že v danom čase nebolo k dispozícii služobné hodnotenie za rok 2017 a preto nemohol zrušiť sporné služobné hodnotenie z dôvodu, že sa prvostupňový orgán nezaoberal dôkazom, ktorý v tom čase neexistoval. Namietal, že krajský súd neprihliadol na existenciu dôkazných listín, t.j. služobných hodnotení za roky 2015 a 2016, ale poukazoval na služobné hodnotenie za rok 2017, ktoré pri schvaľovaní sporného služobného hodnotenia nebolo k dispozícii. Sťažovateľ uviedol, že prvostupňový orgán riadne odôvodnil nespôsobilosť žalobcu tým, že mu boli opakovane ukladané disciplinárne opatrenia. Namietal, že z obsahu sporného služobného hodnotenia možno odvodiť, že žalobca má problém so správaním sa podľa etického kódexu príslušníka PZ, kedy konal v rozpore s čl. 9 nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 3/2002, nevykonával hliadkovú službu podľa určenia v inštruktážnom zázname o výkone služby, používal výstražné zariadenie v rozpore s čl. 19 písm. c) nariadenia ministra vnútra č. 68/2010, nevykonával dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky v prepísanej ústroji, nevykonával lustráciu v informačnom systéme podľa rozkazu PPZ č. 59/2014, nevykonával štátnu službu osobne, riadne a včas v súlade s § 48 ods. 3 písm. b) zákone č. 73/1998 Z. z. a teda opakovane nedodržoval služobnú disciplínu, čím nespĺňal požiadavku spoľahlivosti a bol hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, pričom jeho ďalšie zotrvanie v akejkoľvek funkcii v PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

7. Sťažovateľ poukázal na § 14 ods. 3 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z., ktorý všeobecne vymedzuje, kto sa nepovažuje za spoľahlivého a uviedol, že je na zväžení nadriadeného policajta, ktorý policajta pozná z jeho činnosti, aby vyhodnotil skutočnosti, na základe ktorých policajta možno považovať za nespoľahlivého. Sťažovateľ ďalej namietal, že krajský súd neuviedol zákonné ustanovenie, ktoré nadriadený pri vydaní sporného služobného hodnotenia porušil a taktiež neprihliadol na záujmy štátu a riadne plnenie služobných úloh, ale nezákonnosť založil len na nezohľadnení služobného hodnotenia za rok 2017. Vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/129/2017 zo dňa 20.11.2018 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/9/2019 zo dňa 03.03.2020, ktorým došlo k podstatnej skutkovej zmene a to k zrušeniu rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici č. ORPZ-PB-OPP-233-003/2017 zo dňa 07.09.2017, ktorým bolo potvrdený disciplinárny rozkaz riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica č. 4/2017 zo dňa 14.08.2017 namietal, že v čase odvolacieho konania toto rozhodnutie bolo právoplatné.

8. Žalobca sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti s jej obsahom nestotožnil, pridržiaval sa svojich tvrdení, ktoré už v konaní uviedol, súhlasil so všetkými závermi uvedenými v napadnutom rozsudku krajského súdu a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú a priznať mu náhradu trov konania. Namietal, že disciplinárne previnenia boli reflektované v ročných služobných hodnoteniach a preto ich nemožno opätovne použiť ako hlavný dôvod aj pre sporné služobné hodnotenie. Uviedol, že v spornom služobnom hodnotení vyhotovenom dňa 18.01.2018 malo byť zohľadnené aj hodnotiace obdobie do 31.12.2017, teda služobné hodnotenie za rok 2017, a že hoci je zrejme, že vyhotovenie

služobného hodnotenia za rok 2017 trvá určitý čas, prvostupňový orgán ho mal podľa žalobcu v čase vyhotovovania 5-ročného služobného hodnotenia už k dispozícii a žalovaný mal na túto skutočnosť prihliadať. Nezhľadnenie služobného hodnotenia za rok 2017 vnímal ako účelové.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP.

10. Kľúčovou otázkou pre posúdenie veci je to, či bol žalovaný pri posudzovaní sporného služobného hodnotenia povinný zaoberať sa resp. zohľadniť služobné hodnotenie za rok 2017 v rámci odvolacieho konania.

11. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov účinnom k 18.01.2018, služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov. So služobným hodnotením musí byť policajt oboznámený. Služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery.

12. Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., v hodnotiacej časti sa posudzujú

- a) znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby,
- b) znalosti interných služobných predpisov, s ktorými bol policajt riadne oboznámený,
- c) výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy,
- d) plnenie povinností policajta alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny,
- e) splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu,
- f) bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3,
- g) spôsobilosť policajta na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby.

13. Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia.

14. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., služobné hodnotenie platí odo dňa jeho vykonateľnosti (§ 241 ods. 7 <.) až do dňa vykonateľnosti nového služobného hodnotenia. Navrhované opatrenia v služobnom pomere policajta, ku ktorým má v tomto období dôjsť, sa vykonávajú na základe platného služobného hodnotenia.

15. Podľa § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

16. Podľa § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

17. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/150/2015 zo dňa 22. 02. 2017) je možno odvodiť zovšeobecňujúcu charakteristiku služobného hodnotenia ako inštitútu, v rámci ktorého sa posudzuje spôsobilosť príslušníka pre výkon služby. Pravidelnosť hodnotenia (najmenej raz za päť rokov), ako aj možnosť vykonať ho kedykoľvek, ak sa taká potreba vyskytne (ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie), znamená, že samotná právna úprava predpokladá, že spôsobilosť policajta nie je nemenným stavom, a že statickými nie sú ani podmienky, za ktorých treba úlohy plniť.

18. S uvedeným podľa kasačného súdu zreteľne súvisí otázka posudzovania úplného a presného skutkového stavu a s tým súvisiaceho zohľadnenia všetkých dôkazov, či už v prospech alebo neprospech účastníka konania, ktoré má príslušný orgán k dispozícii a s poukazom na princíp jednoty administratívneho konania, bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná o prvostupňový orgán, alebo orgán odvolací. K tomuto kasačný súd v kontexte námietky sťažovateľa, že zákon č. 73/1998 Z. z. vylučuje aplikáciu správneho poriadku, upresňuje, že tento princíp je všeobecným princípom pre konania, ktoré možno subsumovať pod množinu administratívnych konaní a teda neplatí výlučne len pre tie konania, ktoré sa riadia správnym poriadkom. Potreba zistenia presného a úplného skutkového stavu a s tým spojeného náležitého odôvodnenia v hodnotiacej časti služobného hodnotenia má význam obzvlášť v prípade, kedy jeho záverom je hodnotenie dotknutého policajta ako nespôsobilého pre výkon akejkoľvek funkcie v štátnej službe, keďže uvedené predstavuje dôvod pre obligatórne prepustenie zo služobného pomeru v zmysle § 192 ods. 1 písm. d) zákona č. 73/1998 Z. z.

19. Vychádzajúc zo spisového materiálu kasačný súd sumarizuje, že sporné služobné hodnotenie bolo zo dňa 18.01.2018, schválené bolo dňa 02.02.2018 a doručené žalobcovi dňa 08.02.2018 s 15-dňovou lehotou na odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Žalobca sa voči spornému služobnému hodnoteniu odvolal a žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil sporné služobné hodnotenie napadnuté rozhodnutím zo dňa 04.05.2018. Medzičasom bolo dňa 26.02.2018 žalobcovi doručené vyhotovené služobné hodnotenie za rok 2017. Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia. Uvedené prvostupňový orgán, ako aj žalovaný aplikovali tým spôsobom, že hodnotili žalobcu na základe zohľadnenia podkladov, ktoré v čase spracovania sporného služobného hodnotenia tvorili služobné hodnotenia za roky 2015 a 2016, s výsledkami D a FX, pričom sa sústredili najmä na oblasť disciplinárnych previnení. Vo vzťahu k výkonu žalobcu, ktorý podával v roku 2017, pri tomto nevychádzali z komplexného služobného hodnotenia za rok 2017, keďže v čase rozhodovania prvostupňového orgánu toto nebolo vyhotovené a v čase rozhodovania žalovaného, tento na neho neprihliadal s takmer rovnakým odôvodnením, kedy navyše konštatoval, že záver sporného služobného hodnotenia nevychádzal zo služobného hodnotenia za rok 2017, keďže posledným služobným hodnotením žalobcu bolo služobné hodnotenie za rok 2016.

20. Kasačný súd, vychádzajúc z § 27 ods. 3 zákona č. 73/2018 Z. z. a dátumu vyhotovenia sporného služobného rozhodnutia, t.j. 18.01.2018, konštatuje, že rozhodné obdobie, za ktoré mal byť žalobca hodnotený plynie až do 31.12.2017. Podobne, ako krajský súd aj kasačný súd akceptuje, že v čase spracovania sporného služobného hodnotenia policajta, služobné hodnotenie za rok 2017 ako dôkazný prostriedok ešte neexistovalo, avšak zároveň poukazuje na skutočnosť, že služobné hodnotenie za rok 2017 je listinným dôkazom, ktorý spoľahlivo reflektuje hodnotenie výkonu štátnej služby žalobcu za celý rok 2017 a teda pokrýva hodnotenie významnej časti rozhodného obdobia, t.j. obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017, ktoré predchádzalo vyhotoveniu a schváleniu sporného služobného hodnotenia. Práve zo služobného hodnotenia za rok 2017 vyplýva, že vo vzťahu k celkovému hodnoteniu žalobcu, ktorého súčasťou je posúdenie disciplinárnych previnení došlo k relatívne výraznejšiemu zlepšeniu z predchádzajúceho hodnotenia FX (rok 2016) na stupeň C. Keďže služobné hodnotenie za rok 2017 bolo v čase rozhodovania žalovaného už k dispozícii a sám žalobca v odvolaní na neho upozorňoval, možno konštatovať, že žalovaný sa ním mal zaoberať resp. zohľadniť ho ako dôkaz. Služobné hodnotenie za rok 2017 ako listinný dôkaz má totiž výrazný vplyv vo vzťahu k zisteniu presného a úplného skutkového stavu a v prípade absencie jeho zohľadnenia sa aj v kontexte vyššie uvedeného potom sporné služobné hodnotenie javí ako predčasné. Kasačný súd sa teda stotožňuje so záverom krajského súdu v bode 32 napadnutého rozsudku, že tým, že sa žalovaný odmietol meritórne zaoberať služobným hodnotením za rok 2017, zaťažil správne konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

21. Zohľadnenie služobného hodnotenia za rok 2017 má význam aj s poukazom na právne účinky služobných hodnotení upravené v § 32 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého služobné hodnotenie platí odo dňa jeho vykonateľnosti (§ 241 ods. 7) až do dňa vykonateľnosti nového služobného hodnotenia. Podľa § 241 ods. 7 je rozhodnutie vykonateľné, ak nadobudlo právoplatnosť alebo ak odvolanie nemá odkladný účinok. Keďže sporné služobné hodnotenie zo dňa 18.01.2018,

schválené dňa 02.02.2018, doručené žalobcovi dňa 08.02.2018 s 15-dňovou lehotou na odvolanie, ktoré má odkladný účinok, v dôsledku podania odvolania žalobcu nenadobudlo ešte v čase vydania služobného hodnotenia za rok 2017 platnosť podľa § 32 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. je potrebné zaoberať sa skutočnosťou, že posledným platným služobným hodnotením by teda bolo práve služobné hodnotenie za rok 2017, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 26.02.2018. Vzhľadom na uvedené bolo preto potrebné zaoberať sa zo strany žalovaného aj predmetným služobným hodnotením za rok 2017, keďže bolo toho času platné a teda na podklade jeho obsahu bolo možné prispieť k spoľahlivému zisteniu skutočného a úplného skutkového stavu. Žalovaný tak v tejto súvislosti nemohol odmietnuť v rámci rozhodovania o odvolaní meritórne sa zaoberať služobným hodnotením za rok 2017, ktoré v tom čase bolo posledným platným služobným hodnotením.

22. Námietku žalovaného v kasačnej sťažnosti, že odvolací orgán sa v rámci odvolacieho konania zaoberal iba skutočnosťami, ktoré existovali v čase prvostupňového konania (ale už nie odvolacieho konania) kasačný súd považuje za porušenie pravidiel konania, pretože podanie odvolania proti služobnému hodnoteniu, ktorým bol policajt hodnotený ako nespôsobilý vykonávať doterajšiu alebo akúkoľvek inú funkciu malo v zmysle § 242 ods. 6 písm. c/ zák. č. 73/1998 Z. z. odkladný účinok a odvolací orgán mal dokazovanie sám doplniť v zmysle § 243 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z., keďže tento dôkaz mal k dispozícii v čase odvolacieho konania.

23. V ostatnom kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa s danou vecou dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s odôvodnením krajského súdu a kasačnú sťažnosť zamieta ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

24. O trovách kasačného konania rozhodol podľa podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu úspechu v kasačnom konaní.

25. Senát najvyššieho súdu nezistil v danej veci procesné dôvody na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle § 447 ods. 1 SSP. Keďže išlo o služobný pomer policajta (obdobne pracovno-právne veci), kasačná sťažnosť bola me ritórne preskúmaná prednostne a o žiadosti o odkladný účinok bolo rozhodnuté priamo v rozsudku.

26. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

